

במה אשה פרק ששי שבת

סג.

עין משפט נר מצוה

כאמ' מ"י פ"ט מהל' שנת
הלכה א' מפני אלוין פ"ח
עושה צ"ח אי"מ ש"א סעף
ז:
ב ג מ"י פ"ח מהל' מלכה
הלכה ב':
גא ג מ"י פ"ח מהל' תשובה
הלכה ז:
גב ד מ"י פ"ח מהל' מ"ע
הלכה ז' עושה צ"ח פ"ד
זטע סעף ז':
גג ה מ"י פ"ח מהל' דעות
הלכה ח':
גד ו מ"י פ"ח מהל' כולת
הלכה ט':

תורה אור השלם

1 ופטת בין הגוים
ורוביקן לעמים רבים
ותחתו חרבותם לאתים
ותנתינומיהם למזמות לא
ישא וגו' אל גו דרב ולא
לקדו עד מלכותו:
ישיהו ב ד
2 כי לא יחידל אביון מקרב
קארי' על כן אנכי מצוין
לאמר פתח תפתח את דרך
לאחריך לענין וללאבקיך
באר'קה:
3 ומעולם לא שמעו לא
אנשי אלהים על גו אַתָּה
אלהים וזאתך יעשה
למחנה לה: ישיהו טו ג
4 חגור חרבוך על ירך גבור
וחדוך ונתקף:

5 ונתקף צלח רכב על
דבר אמת ונתגה צדק
ויתוקף נדברות יתקף:
ההלים מה ד
6 אך ימים בימינה
בשמאלה עשיר וקבדה:
משלי ג טו
7 אז נדברו יר'א י איש
את רעהו ויקשב ין וישמע
ויקתב ספר ויכרו ל קפניו
ליר'א ין וחלשתי שמה:
מלאכי ג טו
8 ידבר עמי תחתינו
ולקמים תחת ר'קליני:
ההלים מה ד
9 שומר מצוה לא ידע
דבר רע ונתן ופשט ידיע
לב חכם: קהלת ח ה
10 באשר דבר מלך
שלטון ומי יאמר לו מה
תעשה: קהלת ח ד
11 חיושבת בגנים תברים
מקשיבים יקולף:
שיר השירים ט ז
12 ברח דודי ודמה לך
לעבי או לעפר האילנים על
דבי בלשמים:
שיר השירים ט ז
13 הביאני אל בית הין
ודגלו עלי אהבה:
שיר השירים ב ד
14 לקם מרהונו חסד
וראת שדי יעזוב:
איוב י ד

מוסף תוספות

א. דבמסכת תענית (דף
יג:) ושם אשכחון אין בין
ירשירי, דקאמר אין בין
שלש אמצעיות וכי תימא
תנא ושירי והא אין בין
קתי, ומיין ותסברא אין
בין וירוקא והא שירי תיבה
ומשני אין משום תיבה לאו
שירוא הוא, מכל מקום
משמע דאי הוא משירי
ליה לא היה קשיא ליה
ככל אף על גב דקתי אין
בין. מוס' מגילה ט.

בין הרדלי במסב רחב או במסב קצר בחבר
טוב או בחבר רע א"ר חסדא וכולן לזנות
אמר רחבה אמר רבי יהודה עצי ירושלים של
קינמון היו ובשעה שהיו מסיקין מהן ריחן
גורף בכל ארץ ישראל ומשחרבה ירושלים
נגזרו ולא נשתיר אלא כשעורה ומשתכה כגזאי
מתניתין אלא יצא האיש לא בסייף ולא בקשת ולא
ברומח ואם יצא הייב חמאת רבי אליעזר אומר תכשיטין
הן לו והכ"א אינן אלא לגנאי שנאמר וכתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמות ל' ולא ישא גוי אל גוי
חרב ולא ילמדו עוד מלחמה בירית טהורה ויוצאין
בה בשבת כבלים טמאים ואין יוצאין בהן בשבת: **גמ'**
מאי באלה א' קולפא א' אליעזר אומר תכשיטין
הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן
לפי שאינן צריכין שנאמר לא ישא גוי אל גוי
חרב ותהיו לגוי בעלמא אמר אבי מדי דהוה א' אשגרא
בטיהרא ופליגא דשמואל דאמר שמואל א' אין בין
העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גלויות
בלבד שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ
מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דא"ר חייא בר אבא
ככל הנביאים לא נתבאו אלא לימות המשיח
אבל העולם הבא יעין לא ראתה אלהים וזולתך
ואיכא אמרי אמרו לו ר' אליעזר וכי מאחר
דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות
המשיח אמר להן אף לימות המשיח אינן
בטלין היינו דשמואל פליגא דר' חייא בר אבא
אל אבי לרב דימי ואמרי לה לרב אויא ואמרי
לה רב דימי ואמרי לה לרב אויא ויהוה
הודך והרדך אל רב כהנא לומר ברית
הונא בדבריה תורה כתיב אל ר' אין מקרא
יוצא מידי פשוטו א"ר כהנא כד הוינא בר
תמיני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה
הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא
מידי פשוטו עד השתא מאי קמ"ל דליגמר
איניש והדר ליסבר: סימן זרות: א"ר ירמיה
א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחדיין
זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח להם שנאמר
והדרך צלח אל תקרי והדרך אלא והדרך
ולא עוד אלא שעלוין לגדולה שנאמר
צלח רכב ת"ל וענוה צדק ואם עושין כן
זוכין לתורה שניתנה בימינו שנאמר
והתורה נוראות ימינך רב נחמן בר יצחק
אמר זוכין לדברים שנאמרו בימינה של
תורה דאמר רבא בר רב שילא ואמרי לה
אמר רב יוסף בר חמא א"ר ששת מאי דכתיב
אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד
אין בימינה אורח ימים איכא עושר וכבוד
למשמאלים בה עושר וכבוד אין אורך
ימים ליכא א"ר ירמיה אמר ר' שמעון בן
לקיש שני תלמידי חכמים הנחזין זה לזה
בהלכה הקדוש ברוך הוא מקשיב להן
שנאמר אז נדברו יראי ה' וגו' אין דיבור
אלא נהא שנאמר ידבר עמים תחתינו מאי
ולחושבי שמו א"ר אמי אפילו חישב לעשות
מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב
כאילו עשאה א"ר חוננא בר אידי כל העושה
מצוה כמאמרה אין מבשרין אותו בשורות
רעות שנאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע
א"ר אסי ואיתימא ר' חנינא אפילו הקב"ה
גוזר גזירה הוא מבטלה שנאמר באשר
דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה
וסמוך ליה שומר מצוה לא ידע דבר רע
אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש שני
תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה
הקדוש ב"ה שומע לקולן שנאמר חיושבת
בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני
ואם אין עושין כן גורמין לשכינה שמתלקת
מישראל שנאמר ברח דודי ודמה וגו'
אמר רבי אבא א"ר שמעון בן לקיש שני ת"ח
המדגילים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך
הוא אהבן שנאמר ודגלו עלי אהבה
אמר רבא והוא דידיע צורתא דשמעתא
הוא דלית להו רבה במתא למיגמר מיניה
א"ר אבא א"ר שמעון בן לקיש יגדלו המלוה
יותר מן העושה צדקה ומטיל בכים יותר
מכולן א"ר אבא אמר ר' שמעון בן לקיש
האם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש הוא
חגריהו על מתניך אם עם הארץ הוא חסיד
אל תדור בשכונתו אמר רב כהנא אמר רבי
שמעון בן לקיש ואמרי לה אמר רב אסי
אמר רב יוסף ואמרי לה אמר רבי אבא אמר רבי
שמעון בן לקיש וכל המגדל כלב רע בתוך
ביתו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמס
מרעהו

א' ס"פ מג' ט"ז ל' לא
ג' וניח העיור מח' אלה
קולפ' פ"י דומה למקל וכו'
וראשו עגול כמו מור וכו'
ע"ש, ד' ופ"י שגט שמכין
בו וראשו עגול, ו' ובמיה
כמי יסוף, ו' חולין ט'
ז' כשיטת ל' לקמן קולפ'
ט' מספרים סה. מספרים סה: זג'
ח' ופ"י שגט שמכין ויבנות
יא: דג' י' מנסת יא:
כ' כריתו ו קדושין מ ע"ש,
ל' ומ"ק נז: ב"מ פה, כ'
מ' ונ"י מוס' ע"ז כג: ד"ה
ג' וכו' שהשני אפידים
רשי דהכל, ו' נ"י מוס'
ע"ז סה, ו' ז"ל וי"ל,
ע' מלמדינו, ו' ז' ז"ל וי"ל
ו' ז"ל ר' שמעון בן
לקיש, ו' ז"ל ר' אבא,
ז' כ"א: בדקוין ויכוין,
ח' נ"י רשי' לקמן פס':
ד"ה למשמיון, ח' וישיבה
כ, כ' ונ"י מוס' פניתי י:
ד"ה מלי שיר תוס' מגילה.
ד"ה אין בין ומי' שגט על
ההליון.

הגהות הב"ח

תמ"א רש"י ד"ה ומוך
ותלמוד הסדר ואחרי כו' בירית.
עשר וכבוד וכו' שער וכבוד
הסדר ואחרי מ"ה למימיני
בה שמשפטיהו כ"ל ותיבת
של מורה נחלקו וי"ב ע"ז דף
פס ע"ב:

גליון הש"ס

גמ' אלא שחבור גלויות. ע"י
פסחים ג ע"ב:

לענין רש"י

מנוקד"ה [מצוצוריא]. א"ה.

מוסף רש"י

באלה. מקל (פסחים יב, יג).
למזמורת. שומרין כהן
הכמנים (ישעיה ב, ד). בירית.
הוא מיני אצבעה שזוקה
בשתי מעל כתי שזוקה
להקן שלא יפלו טהורה.
לפי כמתי היא אלה שמעתי
לכתי שזוקה, והו טענת
הכלים למקן טהורה,
ויוצאין בה. שזוקה לו טעם
כתי שזוקה ולא היו משאין
ויוצאין לכוין וללשמיטת היא
לא שזקה ומשו (יעיר)
ט. אשגרא בטיהרא. רב
דכריס איש מאיר (חולין ט, ט).
כל הנביאים לא נתבאר.
הטיות והטמות (ברכות
ד). טובה לדרשילן (סנהדרין
צט. ט). עין לא ראתה. לא
ג' ראוה ולא נגלת לשום נפש
(שם) עין שוס ניבא לא
רשותא את אשר יעשה הקב"ה
למחשבו לו וזלתי עינין אתה
אלהים (ישעיה סד ד) לזין
קן דלבר (סנהדרין טט, ט).
אין מקרא יוצא מידי
פשוטו. ופ"י דרדקיעו על
לירשא, מדי פשוטו מילא
לאכל נפיק לגמרי (ביבוא ד, ד).
למימינין בה. במקום ככל
כמו ועוברים לעת סודה,
הלכה משמענו עד ימינו
שח"א עיקר (קטן פח), יעל
ידבר עמים החתנו. יעל
עמים מתמתן (פסות יא, י).